

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 20P/214/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6212203041
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Lipovská
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:6212203041.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Silviou Lipovskou v právnej veci navrhovateľa: K. Y., H.. XX.X. XXXX, C. S. XXX proti odporkyňi: Z. Y., H.. X.X. XXXX, C. D. X. XXX, o určenie príspevku na manžela, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Účastníci konania nemajú právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Na Okresný súd vo Veľkom Krtíši si dňa 27.4. 2012 podal navrhovateľ návrh na určenie príspevku na manžela. Uviedol, že tento návrh podáva z toho dôvodu, že s manželkou nežije v spoločnej domácnosti a je vedený na úrade práce a nemá žiaden príjem. Žiadal, aby súd zaviazal odporkyňu od 1.4. 2012 na jeho výživu mu prispievať mesačne sumou 10 eur.

Okresný súd vo Veľkom Krtíši dňa 25.5. 2012 v zmysle ustanovenia § 105 ods. 1,2 O.s.p. a v návaznosti na § 85 ods. 1 O.s.p. postúpil z dôvodu miestnej nepríslušnosti návrh navrhovateľa na vybavenie a rozhodnutie Okresnému súdu Trnava. Odporkyňa ešte predtým než bola vypočutá na pojednávaní, aby sa vyjadrila k návrhu dňa 15.10.2012 zaslala na Okresný súd Trnava prípis, že nesúhlasí s návrhom navrhovateľa, ktorý jej bol v kópii doručený. Uviedla, že nie je zamestnaná a poberá iba rodičovský príspevok vo výške 194 eur a rodinné prídavky na dve maloleté deti vo výške 45 eur. Z tohto príjmu musí ešte platiť na staršieho syna Z. výživné vo výške 50 eur. Poukázala na to, že navrhovateľ je zamestnaný a pracuje na čerpacej stanici Schell vo Veľkom Krtíši, teda nie je odkázaný na to, aby mu ona musela prispievať výživným, pretože má vlastný príjem. Uviedla, že navrhovateľ je zaviazaný platiť na výživu maloletých detí, ktoré s ňou žijú v spoločnej domácnosti výživné, ale navrhovateľ si toto výživné neplní.

Na pojednávaní dňa 31.10. 2012 uviedla, že s navrhovateľom nežije v spoločnej domácnosti od 27.3.2012, kedy sa zo spoločnej domácnosti i s maloletými deťmi odsťahovala k svojim rodičom. U rodičov bývala asi tri mesiace, a potom sa s maloletými deťmi odsťahovala do podnájmu. Uviedla, že toho času je na materskej dovolenke a poberá iba rodičovský príspevok a rodinné prídavky v celkovej sume asi 240 eur. Pri úhrade nákladov nájmu ako aj nákladov spojených s maloletými deťmi jej pomáhajú jej rodičia, ktorí sú dôchodcovia, ale ešte pracujú. Z manželstva s navrhovateľom pochádzajú štyri deti z toho dve sú maloleté. Dve plnoleté ich deti bývajú u rodičov navrhovateľa a na syna Z., ktorý ešte navštevuje strednú školu prispieva výživným 50 eur mesačne. Uviedla, že navrhovateľ jej robí problémy v rámci ich rozvodu, keď rozvieť sa chce, ale chce si ponechať vo svojej opatere a starostlivosti dve deti, s čím ona nesúhlasí. Nie je pravda, že navrhovateľ je vedený na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Vie, že tento pracuje na čerpacej stanici Schell vo Veľkom Krtíši. Na Okresnom súde vo Veľkom Krtíši sa viedlo konanie ohľadom úpravy práv a povinností na čas do rozvodu k maloletým

deťom U. B. A.. Súd rozhodol, že maloleté deti budú zverené jej do osobnej starostlivosti a otec bude na obe deti prispievať celkovo 90 eur. Súd vtedy vychádzal z príjmu, ktorý otec dosahoval v uvedenej firme. Tento rozsudok bol vydaný v júli 2012. Navrhovateľ neprispieva na maloleté deti ani nad rámec výživného a všetko hradí ona zo svojho príjmu a hradí výživné aj na syna Z..

Dožiadaným Okresným súdom vo Veľkom Krtíši dňa 11.4. 2013 bol vypočutý do zápisnice navrhovateľ, ktorý uviedol, že i naďalej trvá na podanom návrhu. Pozmenil výšku výživného, ktorú požadoval od odporkyni na sumu 200 eur mesačne a to s účinnosťou od 1.4. 2012. Uviedol, že túto zmenu odôvodňuje tým, že odporkyňa je zamestnaná u svojho otca v jeho obchode, kde pracuje „načierno“. Uviedol, že on žije sám, má dve vyživovacie povinnosti k maloletému A. a k maloletému U., na ktorých je povinný platiť výživné vo výške 90 eur mesačne. V spoločnej domácnosti s ním žije syn Z., na ktorého bola odporkyňa povinná prispievať výživným vo výške 50 eur a dospelý syn K., ktorý už pracuje. On je toho času nezamestnaný, poberá čiastočný invalidný dôchodok vo výške 105 eur mesačne. Byt, v ktorom býva je vo vlastníctve jeho matky. Mesačné výdavky na bývanie sú vo výške 120 eur. Polovicou mu na toto nájomné prispieva dospelý syn K.. Nevlastní žiaden hnutelný ani nehnuteľný majetok. Naposledy pracoval na dohodu o vykonaní práce od júna 2012 do septembra 2012, kde dosahoval zárobok prvý mesiac vo výške 60 eur, potom 100 eur a dva krát po 30 eur. Dá sa povedať, že tu bol iba vedený ako zastupovateľ zamestnancov počas dovolenky. Túto prácu ukončil v októbri 2012. Odporkyňa na syna Z. výživné neplatí, nakoľko sa dohodli, že si navzájom výživné na maloleté deti nebudú uhradzovať. Uviedol, že odporkyňa bola zamestnaná vo firme Samsung Voderady ako aj v Hypermarkete Tesco a v súčasnosti pracuje v obchode svojho otca za čo dostáva nemalý príjem.

Na pojednávaní dňa 17.6. 2013 odporkyňa uviedla, že nie je pravda tvrdenie navrhovateľa, že by nevlastnil žiaden nehnuteľný majetok. Navrhovateľ v súčasnosti užíva osobné motorové vozidlo zn. Favorit, ktoré si nadobudli počas trvania manželstva. Nie je pravdou tvrdenie navrhovateľa, že by na výživu maloletého Z. neplatila žiadne výživné. Ona si vyživovaciu povinnosť k maloletému plní, i keď nie riadne a včas, ale poslať mu určité finančné prostriedky. Niekedy je to 20 eur alebo 100 eur a naposledy mu poslala výživné v mesiaci máji 2013 vo výške 100 eur. Uviedla, že si je vedomá toho, že jej vznikol dlh na výživnom, avšak nevie povedať v akej výške. Navrhovateľ si neplní k maloletému A. a k maloletému U. vyživovaciu povinnosť približne rok a pol. Ďalej uviedla, že navrhovateľ v spoločnej domácnosti žije so svojou priateľkou, ale jej meno uviesť nevedela. Uviedla, že nie je pravda ani tvrdenie navrhovateľa, že by pracovala v obchode u svojho otca. Uviedla, že od marca 2013 je nezamestnaná, evidovaný ako uchádzačka o zamestnanie a nepoberá žiadnu podporu v nezamestnanosti. Býva v podnájme s oboma maloletými deťmi a náklady jej pomáha hradiť jej priateľ Z. U., ktorý s ňou v spoločnej domácnosti nebýva. Výživné na maloletého Z. jej pomáha platiť jej otec. Maloletý U. chodí do Základnej školy v D. X. a maloletý A. navštevuje predškolské zariadenie v D. X.. V priebehu dňa sa väčšinou zdržuje u svojho otca. Prácu si hľadá, ale vzhľadom na to, že má iba základné vzdelanie, tak práca sa jej hľadá ťažšie. Keď je u otca čaká tam na deti, ktoré tam v obci navštevujú školu a predškolské zariadenie. V septembri bola operovaná na pruh a z toho dôvodu si musí nájsť takú prácu, kde by nedvíhala ťažké veci. Ďalej uviedla, že navrhovateľ je trestne stíhaný za prečin zanedbania povinnej výživy v zmysle § 207 ods. 1 Tr. zákona a za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona. Uviedla, že keďže na maloleté deti nedostáva žiadne výživné bolo jej priznané náhradné výživné vo výške 204 eur.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, svedka, oboznámil sa s obsahom celého spisového materiálu a zistil tento skutkový stav:

Návrhom zo dňa 27.4. 2012, ktorý podal navrhovateľ sa tento domáhal určenia príspevku na jeho osobu od odporkyne. Navrhovateľ pozmenil svoj návrh tak, že žiadal, aby mu odporkyňa bola povinná platiť sumu 200 eur mesačne, a to s účinnosťou od 1.4. 2012.

Navrhovateľka s týmto návrhom nesúhlasila a žiadala, aby bol v celom rozsahu zamietnutý. Poukázala na to, že aj ona je nezamestnaná, má dve vyživovacie povinnosti a okrem rodinných prídavkov a výživného, ktoré dostáva od štátu žiaden iný príjem nemá. Dokonca pri úhrade nákladov jej pomáhajú jej rodičia a priateľ. Poprela, že by pracovala v obchode svojho otca. Uviedla, že príležitostne otcovi vypomáha, ale otec jej za toto žiadne finančné prostriedky nedáva. Uviedla, že s navrhovateľom sa im

narodili štyri deti. Dve deti žijú s otcom v spoločnej domácnosti. Na syna Z. bola zaviazaná platiť 50 eur mesačne, ktoré však platí nepravidelne, preto má dlh na výživnom. V žiadnom prípade nie je schopná platiť navrhovateľovi výživné, ktoré od nej požaduje. Poukázala na to, že ona sama má problémy pri hradení svojich nákladov a nákladov na maloleté deti. Pri úhrade týchto nákladov jej musí vypomáhať jej rodina, a preto nie je schopná platiť navrhovateľovi výživné.

Bol vypočutý ako svedok A. O. - otec odporkyne na pojednávaní dňa 17.6. 2013, ktorý uviedol, že prevádzkuje obchod - železiarstvo - stavebniny v obci D. X.. Nie je pravdou tvrdenie navrhovateľa, že by odporkyňa pracovala v jeho obchode. Uviedol, že túto finančne podporuje, pretože inak by so svojimi maloletými deťmi nevyžila. Navrhovateľ odporkyni neplatí výživné na ich maloleté deti A. B. U., a preto všetky náklady spojené s maloletými deťmi uhrádza on so svojou manželkou. Uviedol, že tiež jej prispievajú na úhradu nájomného. Uviedol, že keď ešte navrhovateľ žil s odporkyňou v spoločnej domácnosti už vtedy nikde nepracoval. Väčšinou pracoval krátkodobo, aby mohol následne dostať podporu v nezamestnanosti. Uviedol, že odporkyni chodia upomienky od rôznych inštitúcií, aby za neho uhradila finančné prostriedky, pretože v týchto inštitúciách narobil dlhy, ktoré však riadne nesplatil. Maloletým deťom neplatí nielen žiadne výživné, ale nekúpi im ani žiadne oblečenie, takže všetko pomáha uhrádzať on.

Okresný súd Veľký Krtíš prípisom zo dňa 25.5. 2012 v zmysle ustanovenia § 105 ods. 1,2 v návaznosti na § 85 ods. 1 O.s.p. postúpil z dôvodu miestnej nepríslušnosti návrh navrhovateľa na vybavenie a rozhodnutie Okresnému súdu Trnava.

Okresný súd Veľký Krtíš č.k. 9 P 49/2012 manželstvo účastníkov rozviedol. Na čas po rozvode boli maloleté deti U. B. A. zverení do osobnej starostlivosti odporkyne a navrhovateľ bol povinný prispievať na obe maloleté deti celkovo 110 eur mesačne. Navrhovateľ mal taktiež súdnou cestou upravené stretávanie s maloletými deťmi.

Rozsudkom Okresného súdu vo Veľkom Krtíši, zo dňa 5.2. 2014 v zmysle § 334 ods. 4 Tr. poriadku schválil dohodu o vine a treste navrhovateľa a uznal ho, že je vinný za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona a za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a za to sa odcudzuje v zmysle § 194 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm l), § 37 písm h),m), § 42 ods. 1, § 54 ods. 1 Tr. zákona na súhrnný trest povinnej práce v trvaní 250 hodín.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona sa z rozsudku Okresného súdu vo Veľkom Krtíši z 16.9. 2013, sp. zn. 9 T 94/13 zrušuje výrok o treste ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h),m), § 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu výkon trestu podmienene odkladá na skúšobnú dobu 2 rokov.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zákona sa mu ukladá povinnosť v skúšobnej dobe zaplatiť dlhované výživné a povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Súd na základe pripojených dokladov, ktoré si zadovážil pre rozhodnutie v danej veci zistil, že Sociálna poisťovňa, ústredie Bratislava dňa 6.12. 2012 vydala rozhodnutie, kde 1.1. 2013 stanovila navrhovateľovi čiastočný invalidný dôchodok vo výške 107,60 eur mesačne.

Ďalej zistil, že v období od 1.5. 2012 do 1.10. 2012 navrhovateľ pracoval u Z. E. N. F. a za toto obdobie dosahoval čistý príjem 200 eur mesačne. Pracovný pomer s navrhovateľom bol rozviazaný na základe toho, že navrhovateľ u menovaného pracoval na základe dohody o vykonaní práce, a to nepravidelne vždy iba počas čerpania dovolení ostatných zamestnancov firmy.

Z ďalšieho rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava, zo dňa 1.3. 2012 sa konštatuje, že čiastočne invalidný dôchodok navrhovateľovi bol s účinnosťou od 24.1. 2012 znížený na sumu 101,70 eur.

Navrhovateľ pracoval vo firme Wincott SK, s.r.o. od 2.11. 2011 do 21.11. 2011 a jeho hrubá mzda bola vo výške 105 eur. Od 23.6. 2008 do 31.12. 2010 pracoval vo firme SISME Slovakia, s.r.o. Malý Krtíš. Pracovný pomer bol dojednaný na dobu neurčitú, skončil dohodou podľa § 60 Zákonníka práce. Hrubá priemerná mesačná mzda menovaného za obdobie 6/2008 - 12/2010 bola 433,92 eur a jeho čistá priemerná mesačná mzda za uvedené obdobie je 359,44 eur. Navrhovateľ pracoval vo firme Jobtil Agency, s.r.o. Žilina od 7.8. 2013 do 13.8. 2013 na základe pracovnej zmluvy. Pracovný pomer bol ukončený podľa § 72 Zákonníka práce a priemerný mesačný zárobok navrhovateľa bol 311,32 eur mesačne.

Na základe posledného rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava, zo dňa 5.12. 2013 navrhovateľ v súčasnosti je poberateľom čiastočne invalidného dôchodku vo výške 112,10 eur.

Sociálna poisťovňa dňa 13.5. 2014 súdu oznámila, že navrhovateľ je schopný vykonávať ľahké práce nenáročné na zrak a potrebu binokulárneho videnia. Navrhovateľ je vedený v ich evidencii od 24.1. 2012, kedy mu bola priznaná invalidita s MPSMZČ 45 % pre zmyslové poškodenie.

Navrhovateľ pracoval aj vo firme IKE, spol. s r.o. Potôr v období od 14.3. 2012 do 21.5. 2012 a jeho priemerná mesačná mzda bola 68 eur. Dôvodom ukončenia pracovného pomeru bolo ukončenie sezónnych prác v spoločnosti.

Z vyjadrenia ÚPSVaR Trnava menovaná je v evidencii uchádzačov o zamestnanie vedená od 15.3. 2013. Menovanej nebolo ponúknuté žiadne pracovné miesto písomnou formou.

V súvislosti s odporkyňou súd udáva, že táto sa dňom 1.4.2014 zamestnala, pracuje vo firme Innotech so sídlom Trnava a jej priemerný mesačný zárobok je 300 eur. Odporkyňa tu pracuje na základe dohody o vykonaní práce, zo dňa 31.3. 2014. Z pripojených výplatných pások za mesiac apríl 2014 jej čistý príjem bol 350,94 eur, za mesiac máj jej čistý príjem bol 381,49 eur a za mesiac jún 2014 bol jej čistý príjem 340,30 eur mesačne.

V zmysle § 72 ods. 1 Zákona o rodine, rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich, možností, schopností a majetkových pomerov.

V zmysle § 72 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

V zmysle § 72 ods. 3 Zákona o rodine, príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie po dobu 5 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvode manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stav vyžadujúci si sústavnú opateru.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že navrhovateľ k tomu, aby súd vyhovel jeho návrhu a stanovil odporkyňi platiť jemu z jej strany príspevok na jeho výživu vo výške 200 eur nespĺňa vyššie uvedeným zákonom podmienky, a preto o návrhu navrhovateľa rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Vychádzal z toho, že i keď navrhovateľ je čiastočne invalidný dôchodca tiež sa môže zamestnať a vykonávať ľahšie práce, preto si môže finančne prílepiť. Nie je potrebné, aby túto činnosť za neho suplovala odporkyňa a táto bola povinná mu prispievať na jeho výživu sumou 200 eur, ako to on od nej požaduje. Súd vychádzal z toho, že i keď sa odporkyňa zamestnala jej príjem nie je taký, aby mohla navrhovateľovi prispievať na jeho výživu sumou 200 eur. Sama sa stará o dve maloleté deti a finančne jej musia pomáhať jej rodičia. Taktiež má zdravotné problémy a tiež nemôže vykonávať ťažkú prácu. Odporkyňa sa v súčasnosti zamestnala a snaží sa svoju finančnú situáciu zlepšiť, a teda aj navrhovateľ si musí nájsť prácu a takto si svoj príjem zlepšiť. Nemusí sa uchýľovať k tomu, že aby sa mu lepšie žilo musel žiadať, aby súd zaviazal odporkyňu, aby mu táto prispievala na jeho výživu sumou 200 eur. V neposlednom rade súd zobral do úvahy pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľa aj tú skutočnosť, že navrhovateľ si dlhodobo neplní vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom, a z toho dôvodu bol aj odsúdený. Týmto činom navrhovateľa, keďže tento jej na výživu žiadnou sumou neprispieva, i keď bol zaviazaný platiť celkovo 110 eur, odporkyňa musí v súvislosti s týmto znášať zvýšené finančné náklady. Súd preto návrh otca ako nedôvodný nateraz v celom rozsahu zamietol a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm c/ O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.